ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ ВОЛИНКА
(1949-2014)

Доктор філософських наук, професор, академік Української академії політичних наук, Заслужений діяч науки і техніки України, Кавалер ордена "За заслуги"

Народився 1 травня 1949 р. у місті Ніжин Чернігівської області в сім'ї робітників Волинки Івана Тихоновича і Любові Дмитрівни. Після восьми класів Ніжинської середньої школи № 1 вступив до Київського електромеханічного технікуму залізничного транспорту. Пройшов армійську службу. Випускник Київського національного університету імені Тараса Шевченка (1976), аспірант філософського факультету (1976–1979). З листопада 1979 р. працював в Національному педагогічному університеті ім. М.П.Драгоманова (тоді Київський державний педагогічний інститут ім. О. М. Горького) на посадах асистента, старшого викладача, звільненого секретаря партійного комітету (1985 – 1989), доцента, професора. З 1989 року очолював кафедру філософії, у вересні 2003 р. був призначений на посаду проректора університету з наукової роботи. Пішов з життя 17 квітня 2014 року.

// СПИСОК ОСН. ПУБЛІКАЦІЙ ДИВ. НИЖЧЕ І В "АРХІВ СТАТЕЙ" //

Доктор філософських наук (1989 р.), професор (1991 р.), академік Української академії політичних наук (1997 р.), Заслужений діяч науки і техніки України (2000 р.).

Кандидатська дисертація Г. І. Волинки (1980 р.) присвячена онтологічним і методологічним засадам стилю мислення в природознавстві XX століття. Докторська, захищена у березні 1989 р., стосувалась історії і теорії діалектичного дискурсу та соціально-практичних функцій діалектики. Після отримання диплома доктора філософських наук (1989 р.) і призначення на посаду завідувача кафедри філософії керував аспірантами і консультував докторантів. Під опікою Г. І. Волинки кардинально змінилась проблематика кафедральних наукових досліджень. Вони все тісніше пов'язувались із питаннями духовних засад розбудови держави, із світоглядними запитами вищої педагогічної освіти, з історією вітчизняної і зарубіжної філософії. Його підопічними, працюючими у руслі зазначених питань, підготовлено і захищено 15 кандидатських і 5 докторських дисертацій. Колишні докторанти Г. І. Волинки – А. В. Швецова, Н. Б. Шуст, Н. Г. Мозгова, І. Г. Немчинов, Т. І. Андрущенко, В. Корнієнко, М. О. Зайцев стали визнаними фахівцями і успішно працюють в освітній галузі. Понад п'ять років Г.І.Волинка входив до експертної ради ВАК України, є членом спеціалізованих вчених рад по захисту кандидатських і докторських дисертацій при НПУ імені М.П.Драгоманова і КНУ імені Тараса Шевченка. З 2004р. увійшов до складу Громадської колегії при Голові ВАК України. У 2006 р. призначений головою спеціалізованої вченої ради НПУ імені М.П.Драгоманова по захисту дисертацій з філософської антропології, філософії культури та історії філософії.

Є головним редактором журналу "Людина і політика", часопису "Культурологія. Релігієзнавство. Філософія. ", заступником Голови редакційної ради двадцяти двох серій Наукового часопису НПУ імені М.П.Драгоманова, членом редколегій журналів "Схід", "Історичний календар", "Пам'ять століть", "Нова парадигма", "Український богослов", "Генеза", "Філософія освіти", «Гілея», щорічника "Україна дипломатична" та інших видань.

Багато уваги приділяє трансформації змісту філософської компоненти вищої освіти. За його навчальними програмами, посібниками і підручниками з філософських дисциплін навчаються студенти і аспіранти. Наукові інтереси Г.І.Волинки поширюються на питання освітніх засад походження філософського дискурсу, історію філософії, методологію наукового пізнання, гносеологію і логіку, історію освіти. Опублікував понад три з половиною сотні праць, серед яких 28 книг – написаних у співавторстві і одноосібно.

Згідно з настановами Ректора, кафедра прагне всіляко сприяти формуванню дійсної інтелектуальної еліти. Вимогливість кафедри до відібраних ще у бакалавраті магістрантів і майбутніх аспірантів добре відома.Дехто не витримує високих вимог і йде туди, де легше. Кафедра не заперечує, оскільки відповідальність за свій професійний рівень кожен несе особисто.

Г. І. Волинка удостоєний державних нагород і почесних відзнак громадських організацій. Він є кавалером ордена «За Заслуги», має державне почесне звання "Заслужений діяч науки і техніки України" (Указ Президента України №1178 від 17 жовтня 2000р.), нагрудний знак "За наукові досягнення" (Наказ Міністерства освіти і науки України № 27 від 03.01.2006 р.), медаль "Відмінник освіти України" (1997р., 1999р.), нагрудний знак "Знак пошани" (Розпорядження Київського міського голови від 29.03.2004 р., № 78), золоту медаль №1 "Михайло Петрович Драгоманов. 1841–1895 рр."(Наказ ректора НПУ імені М. П. Драгоманова від 29 грудня 2004 р.), орден Святого

Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня (Указ Патріарха Київського і всієї Руси-України № 994 від 28 квітня 2004 р.), орден Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня (Указ Патріарха Київського і всієї Руси-України № 998 від 17 травня 2004 р.), Орден Кирила і Мефодія (Указ патріарха Київського і всієї Руси-України №135 від 1.10.2007 р.), подяки Київського міського голови № 12738 від 17 травня 2003 р. в № 28344 від 29 червня 2004 р, Почесну грамоту Академії педагогічних наук України (7 червня 2006 р.), медаль «175 років НПУ ім.М.П.Драгоманова»

На засіданнях кафедри.

